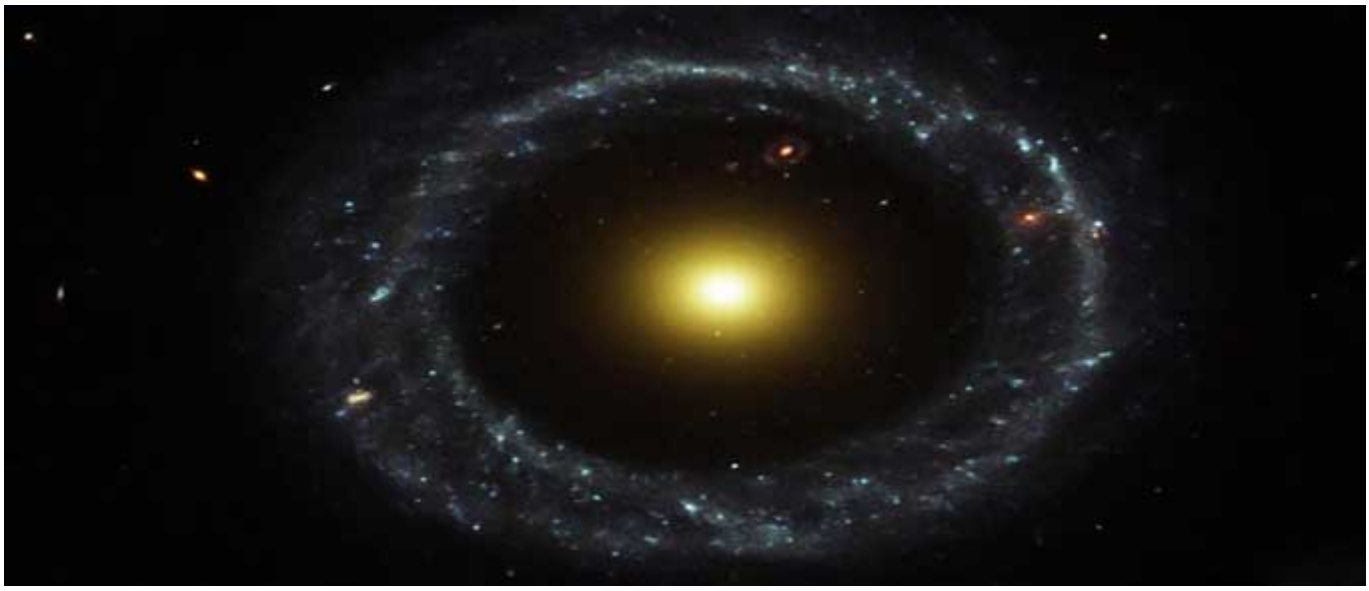
Kur'anske Mudžize (Čuda) 03

Širenje kosmosa

U Kur'an-i-Kerimu, koji je objavljen prije 14 stoljeća, u periodu kada još nije bila razvijena astronomija, ovako se govori o širenju kosmosa:

"*Mi smo nebo moći Svojoj sazdali, i Mi smo, uistinu, oni koji ga šire."* (Az-Zariyat, 47)

Riječ "nebo", koja se spominje u aktualnom ajetu, na mnogo mjesta u Kur'anu koristi se u značenjima svemira i vasione. I u ovom slučaju upotrijebljena je u istom značenju. Kur'an je, dakle, već obznanio da se kosmos širi, a to je činjenica do koje je danas došla i nauka.

U naučnom svijetu je do početka XX stoljeća preovladavalo jedno mišljenje u smislu da "kosmos ima jednu statičnu, nepokretnu strukturu i da potiče iz vječnosti". Međutim, istrage provedene uz pomoć suvremene tehnologije, izviđanja i proračuni doveli su do saznanja da kosmos ima svoj početak i da se konstantno "širi".

Ruski fizičar Aleksander Friedmann i belgijski kosmolog Georges Lemaitre početkom ovog stoljeća teoretski su proračunali da je kosmos u stalnom pokretu i da se širi.

Ova činjenica je, također, i dokazana određenim posmatranjima provedenim 1929. godine.

Američki astronom Edwin Hubble je, analiziranjem svemira uz pomoć ogromnog teleskopa, otkrio da su zvijezde i galaksije u konstantnom udaljavanju jedna od druge. A kosmos, u kojem se sve konstantno udaljava jedno od drugoga, dolazi u značenju kosmosa "koji se širi". Činjenica da se kosmos nalazi u stalnom širenju svoju kategoričnost će postići, također, i kroz osmatranja provedena narednih godina.

Međutim, ova kategorična činjenica je stoljećima prije saopćena kroz Kur'an i to u takvom historijskom periodu kada nijedan čovjek o tome nije apsolutno posjedovao ni približna znanja. .Pošto je Kur'an riječ Allaha, Stvoritelja i Gospodara cijelog kosmosa i svih znanja

Od prve eksplozije do sada, svemir se stalno širi jednom ogromnom brzinom. Širenje svemira naučnici uspoređuju sa površinom napuhanog balona.

Međusobno razdvajanje "nebesa i Zemlje"

Drugi ajet u kojem se, također, govori o stvaranju nebesa glasi:

"Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati?"

(Al-Anbiya', 30)

Riječ "ratk", koja se prevodi kao "cjelina", u arapskim rječnicima objašnjava se kao riječ koja ima značenje "međusobno isprepleteno, nerazdvojno, sraslo". Ova riječ se, dakle, koristi prilikom opisivanja dvaju materija koje čine jednu potpunu cjelinu. A, za glagol "raskomadali smo" u Kur'anu je korišten glagol "fatk", koji dolazi u značenju "cijepanje, komadanje nečega što je u stanju ratk i izlaženje vani, oslobađanje njenih dijelova". Ilustracije radi, razvoj biljke iz sjemena i izrastenje izdanka iz zemlje se u arapskom jeziku objašnjava ovim glagolom.

Sada se ponovo vratimo ajetu. U aktualnom ajetu govori se o nebesima i Zemlji koji su bili jedna cjelina, odnosno koji su bili "ratk". Ova cjelina se, potom, odvaja glagolom "fatk". Jedno iz drugog cijepanjem, komadanjem izlazi vani. I, zaista, kada se podsjetimo na činjenice vezane za prvi trenutak Big Bang, vidjet ćemo da je u jednoj tački sadržana materija cijelog kosmosa. Dakle, sve, čak i "nebesa i Zemlja", koji još nisu bili stvoreni, u ovoj tački je u stanju "ratk". Potom dolazi do snažne eksplozije ove tačke i na taj način materija postaje "fatk"...

Kada izvršimo usporedbu fakata navedenih u ovom ajetu sa naučnim otkrićima, uočit ćemo da među njima vlada jedan potpuni sklad. Otkrivanje ovih činjenica koje su prije 14 stoljeća .navedene u Kur'anu naučno je bilo moguće dokučiti tek u XX stoljeću